MIKKO RANTALA.

En historia från finnbygden.

Det här är en björnhistoria och en kärlekshistoria. Sann är den, ty jag har hört den af en man uppe från skogarna, som har hört den af vederbörande själf.

Långt uppe i norr, flere mil norr om polcirkeln, inne i de finska lappmarkerna, där människoboningarna ligga tiotals mil från hvarandra och nordanstormens dån i de vida urskogarna vintertiden är det enda ljud, som når örat, finnes ett samhälle, som heter Kittilä. Det är precis som alla andra där uppe i finnbygden, och jag tror ej, att det har något särskildt karaktäristiskt öfver sig. Men där lefde Mikko Rantala, han som på sin tid var känd som dessa trakters väldigaste jägare och björnskytt.

Han var en skräck för skogens villebråd, Mikko Rantala. Han kände de ställen där älgoxarna mötte sina kärestor i månskenet, och han viste vägen till den ludne skogsdrottens vinterbostad. Han hade reda på hvar haren hade sin gång i morgonstunden, och han kunde säga, hvar tjädertuppen firade sin kärleks smekmånad med tjäderhönorna.

Det är om honom min historia handlar.

Först måste jag dock gå något tillbaka i tiden.

Det fanns strax utanför byn, där storskogen tog vid och sträckte sig väl tjugu mil mot norr, ett litet torp i skogsbrynet. Det var ett fattigt finnpörte, och dess ägare förde säkerligen en hård kamp för tillvaron. Stället var fredadt för nordan, ty skogen mottog dess ankopp och endast svaga dyningar af naturelementens rasande kamp nådde detsamma. Ett härligt läge både det också, och vackert var där om somrarna. I öster rann Ounas joki mot söder, och i väster skymtade snötäcka toppar.

Mikko Rantala hade blifvit kär i jäntan i pörtet. Hon var den vackraste i byn, och hon var dessutom äfven den hurtigaste. Ej underligt då, att hon skulle falla honom i smaken, han, som var den duktigaste skidlöparen och jägaren i nejden och ej hade sin like i hela den finska lappmarken. Hon gynnade honom äfven, ehuru hon ej saknade anbud från andra, som i ekonomiskt hänseende voro bättre lottade än han. Bland dem var Pikko Finni, en bondson, som dock ej precis åtnjöt det bästa ryckte för sitt vilda sinnelag. Men hon älskade den djärfve björnjägaren, och till slut gaf hon honom sin hand och sitt hjärta för att bli kvitt den efterhängsne Finnis ständiga frierier.

Det var på senhösten Mikko Rantala gifte sig. Strax därpå for han ut i timmerskogen för att hugga timmer och skaffa bröd till sitt nya hem. Afverkningsplatsen låg sju mil norr om byn, och där arbetade Rantala så länge den korta vinterdagen varade. Han gjorde det med lätt sinne, ty han älskade sin hustru och visste, att hon satt där hemma i byn och längtade efter den dag, då han skulle vända åter. Då ville han ha med sig en sparad slant för kommande dagar, ty det är hufvudsakligen under vintern, då timmerdrifningen pågår, man kan förtjäna något där uppe i ödemarken. Under den korta sommaren måste jordbruket få sin tillsyn.

En dag var han på väg hem till kojan för att äta middag. Han hade arbetat i skogen sedan tidigt på morgonen, och nu måste han ned för att få något att stilla sin hunger med. Skidorna gledo lustigt ned efter basvägen, och i hvinande fart gick det utför berget. Väl nedkommen tog han en ginväg genom skogen för att fortare nå målet.

Tyngda af snö hängde granarnas grenar mot marken, och kölden var så skarp, att det kändes som om luften varit full med nålar. Enrisbuskarna och videsnåren nådde endast med topparna öfver det hvita snötäcket, och stubbbar och vindfällen voro alldeles nedsnöade. Som en orm gled han mellan träden, kastande skidorna än åt höger, än åt vänster. Ett sakta rasslande i snön var det ljud som förrådde närvaron af en lefvande varelse.

Där borta stack det väldiga rotfästet af ett kullvräkt träd upp ur snön. Det måtte vara ett gigantiskt sådant, ty roten bildade liksom en grotta ned under jorden. Där kunde vara ett lämpligt vinterläger för björn. Mikko Rantala kunde ej undgå att tänka detta, och då han åkte förbi, stack han skidstafven så långt ned i hålet som han kunde.

Huj! Det blef ett brak som af en jordbäfning, och i ett moln af snö rusade någonting ludet ut genom öppningen. Marken gungade och grenarna slogos åt sidan eller bräcktes. Det var skogarnas väldiga kung, som plötsligt blifvit väckt ur sin vintersömn.

Mikko Rantala kastade sig åt sidan.

— Hjälp! ljöd hans rop genom skogen.

Någon af kamraterna borde väl vara i närheten och kunna skynda till hans bistånd. Annars vete Gud, hur detta kunde sluta!

Björnen rusade på honom med ens. Mikko tog ett fast tag om yxan och dammade till. Det träffade visserligen hufvudet, men yxan slant och flådde endast af ett stycke skinn.

I nästa ögonblick hade björnen honom mellan sina ramar. Men Mikko Rantala var ej den, som gaf sig i första taget. Om björnen hade tolf, så hade han sex mans styrka och därtill sex mans oförvägenhet och list. Men trots detta torde det nog bli en ojämn strid i alla fall, det kände han på sig.

Björnen försökte komma åt hufvudet på honom. Mikko tog liftag och bände åt sidan för att få ned den ohyggliga björnkäften, som flåsade honom rakt i ansiktet. Till slut fick nalle fatt i ena örat och ref bort det alldeles.

Hu, det gjorde ondt försärckligt!

— Hjälp! Skulle då ingen höra honom?

Det här började bli allvarligt. Mikko tänkte på gumman hemma i pörtet. Han var ju nygift, guräs, och det skulle ej vara roligt att lämna detta jordiska just i detta laget, då lifvet begynt blifva värdt att lefvas. Han skulle allt tycka det vara tråkigt, om de komme och fraktade hem till henne ett lik — hu då — och så han skulle se ut sen — det var allt en fisken fan det här — tycktes ha varit ute för folk förr — —

— Ah, din tusan!

Mikko svor och tänkte, under det han snodde och arbetade för att komma undan björnens käft, som alltid var i hotande närhet af hans hufvud.

Allt gick på några sekunder, men det var förunderligt, hvad han hann med mycket i tankarna under den tiden. Den ena tanken aflöste den andra. Han svor och brottades med björnen, och samtidigt såg han hela sitt förflutna lif rulla förbi. Men mest tänkte han på gumman och hur hon skulle få det, om han ginge ifrån.

Ah, nu kom där någon i skogen!

— Hjä-ä-l-p!

Oj, det var Pikko Finni! Han torde nog inte vilja —.

— Aj, din fan! Vill du bita mig igen! Nej du, så lätt går det ej!

— Hitåt Finni! Hjälp!

Finni stod bara och gapade. Det här kunde bli en lämplig hämnd på henne. Och han behöfde bara låta saken ha sin gång.

— Hjälp, Finni!

Striden började nalkas sitt slut. Mikko kände, att krafterna aftogo. Snart skulle björnen ha honom.

Men först skulle han försöka en sista gång att slita sig lös.

Han räknade tyst för sig själf — ett — tu — tre — och så bände han till och tog ett förtviflans tag. Björnen vacklade — men så gaf han från sig ett förskräckligt rytande — och Mikko låg där.

Farväl med lifvet! Nu skulle det väl vara slut.

Men så hörde han ett hvinande som af ett kraftigt hugg — ännu ett rytande — och han var fri.

Han sprang upp.

Björnen låg i dödsryckningarna. Ett väldigt yxhugg i hufvudet hade han. Finn stod bredvid och stödde sig tyst och dyster mot yxskaftet.

Mikko gick fram och fattade hans hand.

— Tack Finni! sa han. Men så gick det rundt i hufvudet på honom, och han mindes intet mera.

Då han vaknade till sans igen, låg han i kojan. Han kryade snart till sig och gick ut för att titta på sin vederdeloman. Man hade fraktat honom ned till kojan, och en väldig bjässe var det, en af allra största slaget. Han låg ännu på släden med det gapande såret efter yxhugget i hufvudet.

Finni syntes ej till. Han hade gått till skogen, sade man. Antagligen hade han nog en smula dåligt samvete. Ty så stark är solidaritetskänslan bland de stora viddernas barn, att den ålägger dem att stå skuldra vid skuldra mot gemensamma fiender i naturen utan någon som helst tvekan.

Efter midagen gick Mikko till sitt arbete igen, som om ingenting händt. Det är ett härdadt släkte där uppe, som ej går åt i första taget.

Timerkarlarne fingo naurligtvis höra hela historien. De beslöto skaffa hämnd på Finni för hans onda uppsåt. Om han strax kommit till hjälp, hade ej björnen hunnit handtera Mikko på detta viset. För resten var Finni ej gärna liden, och han kunde nog behöfva sig en varning.

En dag fastnade han i en björnsax, som dolts vid en lada, där han, som var ifrig älgskytt, lagt ut hö för att locka älgarna till sig. Han fick sitta där halftannat dygn, innan han af förbipasserande lösläpptes.

Det var hämnden.

— — —

Mikko Rantala är död för snart femtio år sedan. Men ännu lefver hans minne där uppe i de finska lappmarkerna såsom den djärfve och outtröttlige björnjägaren. Många historier gå om honom, och kanske återkommer jag för att draga ännu någon af hans hjältedater i ljuset.

Karl Stigsson.

MIKKOS SPÖKHISTORIA.

Af Ane Wäring.

Det var högt däruppe i Österbottens ödemarker. Höstdagen nalkades sitt slut. Trasten slog då och då några vemodiga slag, och skuggorna föllo långsamt öfver stigen, som förande från den öde mon, slingrade sig in i granskogen.

Mikko, min ständige följeslagare på jakterna, var vid godt lynne, ty "Tappio" hade denna dag varit oss synnerligen bevågen, så fågelnäten voro öfverfyllda, och under gladt samspråk, närmade vi oss följda af hundarna "Harmalampi" på hvars strand det pörte låg, som vi utsett till nattkvarter. Sedan vi kommit fram, och tändt upp eld på hällen intogo vi vår enkla aftonmåltid, och tände piporna. Hundarne lade sig gäspande i det doftande höet, och snart var sprakandet från torrvedsbrasan det enda ljud, som störde tystnaden.

Efter en stund blåste Mikko ut ett tjockt rökmoln, hvilket betydde, att han hade något allvarsamt att säga. Långsamt och med dämpad stämma frågade han: Tror herrn på spöken? Denna fråga kom så oväntadt, att jag endast hann värja mig med den gamla kända frasen: Spöken finnas nog, men de hålla nog icke till på den här sidan grafven.

— Och ändå har jag sett någonting, som nog var tämligen lång borta på andra sidan om den, men folk säger att det inte är bra att tala om hvad man sett af sådant där, — sade Mikko, och knackade eftertänksamt ur pipan hufvudet mot lafkanten. Då jag ej gjorde min af att söka öfvertala honom att berätta sin erfarenhet, ty detta hade varit detsamma som att gå förlustig om historien, började Mikko snart själfmant berätta: — Det var om hösten. Jag var häruta i ödemarken och letade mina fågelsnaror. Då jag på eftermiddagen just var ungefär en verst från Kettulampi pörte, där jag skulle ha mitt kvarter, kom en kvinsperson, och gick förbi en af tvärspångarna in i skogen. Hon var besynnerligt klädd, precis likt fruntimmerna som man ser på gamla bilder, och därtill var hon orimligt blek, men så vacker som — ja som en ungbjörk om våren. Jag tänkte, att det var någon af de många som återvändt från Amerika, hvarför jag hälsade, och frågade hvart hon tänkte gå. Fruntimret visade med handen framåt spången som förde till Kettulampi, och fortsatte sin väg, och inom kort var hon försvunnen mellan träden. Utan att vidare tänka på saken, fortsatte jag mitt arbete, och när skymningen föll på, gick jag fram mot Kettulampi. När jag kom i närheten af pörtet, såg jag att, gnistor kommo uppdansandeur rökfånget, och då det förekommer, att det inte alltid är hederligt folk som hyser in sig i skogspörtena, såg jag om min bössa, och närmade mig försiktigt platsen. Det lyste genom pörtegluggen, hvarför jag beslöt mig för att smyga mig fram, och se efter hvem som höll till därinne. Då jag tittade in genom gluggen, höll jag på att ropa till af öfverraskning. Elden brann på hällen. På lafven låg en man, som var klädd i underliga soldatkläder, utsträckt. Han hade ett stort gapande sår som efter ett spjutstygn i bröstet, och bredvid honom knäböjde densamma kvinnan, som jag sett gå åt Kettulampi till. En näfverrifva med vatten stod bredvid henne, och hon höll på att tvätta såret som det tycktes. Plötsligt reste hon sig, tog näfverrifvan och kom gående mot gluggen. Jag sprang åt sidan, och i detsamma blef det mörkt inne i pörtet. — Må det kan vara folk som rymt från Ryssland, — tänkte jag, och gick fram till dörren. Den var igenbommad precis som jag lämnat den sista gången jag var där. Förvånad drog jag från bommen och gick in. Intet glöd syntes på hällen. Jag tände på torrvedsbrasan. På lafven låg dammet halftumstjockt, och intet spår syntes efter människor som hållit till där. Nu tyckte jag att det började bli kusligt, och satte mig på låglafven att fundera. Länge hade jag ej suttit innan det hördes gälla nödrop ifrån skogen. Jag ryckte till mig bössan och skyndade ut. Då hördes inte ett ljud, annat än vinden som hven omkring knutarna, hvarför jag åter vände in, och satte mig igen, men då började ånyo ropandet. Nu brydde jag mig ej ens om att gå ut, och slutligen somnade jag. När jag vaknade var det redan så pass ljust, att jag kunde bege mig af hem, och inte var jag sen att vända Kettulampi ryggen. Aldrig mer har jag gått dit, men nog har jag af en och annan hört, att det ännu spökar därborta. Hvad tror nu herrn om det här, herrn som väl har gått i skola, och har reda på både likt och olikt?— Jag tror, att Mikko var mycket trött när han kom fram till pörtet, och drömt alltsamman, — svarade jag. — Jo per-e ock, inte var jag hvärken trött eller hade bränvin med mig i skogen, sade Mikko, i det han misslynt öfver min skeptiskhet, slängde fågelnäten åt sidan, och lade sig att sofva.

Nyt fra Danmark.

Nye Kobbermønter. Der kan ved Nytaarstide ventes en Emission af nye Kobbermønter, prægede med Frederik den Ottendes Navnetræk.

Der er Pladsmangel paa Sindssygeanstalterne, siger Overlæge, Dr. Hallager, Aarhus Paa Sindssygeanstalten i Risskov har man saaledes maattet nægtet 122 Patienter Optagelse paa Grund af Pladsmangel. Ved Udgangen af 1905 laa der 3,364 Patienter paa alle Statens Anstalter, deraf 52[illegible] Aarhus.

En dansk Opfindelse i Tyskland. Den tyske Hær skal have oprettet tre Stationer for traadløs Telegrafi. Det tyske Selskab „Telefunken-Gesellschaft" tilbød at rejse dem for 60,000 Mark. Den danske Opfinder Ingeniør Poulsen forlangte 180,000 Mark — og fik Bestillingen. Det var sikkert ikke skeet, om hans System ikke var bedst.

Højskolerne. Nedennævnte Højskoler er for Tiden besøgte af følgende Antal Elever: Askov 235 (130 Karle og 105 Piger), Vallekilde 220, Vestbirk 165, Haslev 160, Frederiksborg 145, Tefrup 115, Ryslinge 102, Brøderup 76, Jebjerg 75, Ulbjerup 55, Galtrup 53, Sjøvring 40, Løvenholt 37, Ulbjerg 35, Nørre Præstø 33, Skamlingsbanke 33, Sorø 30, Dalbyneder 28, Bornholm 25, Brigsted 24, Aaby 21.

Stort Tyveri. To tilrejsende Færinger anmeldte forleden Aften til Politiet i Kjøbenhavn, at den ene af dem var bleven bestjaalet for 23,000 Kr. i svenske Obligationer og 300 Kr. i Kontanter. De to Færinger havde hele Dagen været ude for at se Kjøbenhavn og paa deres Farten Byen rundt havde de truffet en Svenske, der havde tilbudt at føre dem rundt. Da de sent om Aftenen kom fjærende gjennem Torvegade i Droske, stjal Svenskeren Pengene og Obligationerne og forsvandt. En større Politistyrke var hele Natten ude efter Tyven.

Druknet. Skomager Anders Petersen i Vejle faldt i Aaen ved det offenlige Slagtehus og druknede. Han var 55 Aar gammel og efterlader Enke og 1 Barn.

Enkefru Bjerre, Moder til Folketingsmand P. Bjerre, Sognepræst, fhv. Folketingsmand Bjerre og afd. Kultusminister Provst Bjerre, er afgaaet ved Døden, 85 Aar gammel.

Vaadeskud. Gaardejer Mikkelsen af Sattrup ved Horsens er funden liggende død, ramt af en Kugle i Hjærtet. Han var 71 Aar gammel. Der foreligger sandsynligvis et Ulykkestilfælde.

Højskole i Vejlby. I Vejlby ved Aarhus nedlagdes forleden Grundstenen til en ny Højskole, der skal ledes af cand. theol. Arne Møller, hidtilværende Forstander for Ry Højskole.

Sat paa Aktier. Carl M. Cohrs Fabriker i Fredericia og Kjøbenhavn er overgaaet til et Aktieselskab under Navn „Carl M. Cohrs Sølvvarefabriker, Aktieselskab" med en Aktiekapital af 500,000 Kr. og Partialobligationslaan paa 200,000 Kr.

Ingen Kartofler til Norge. Som Regel plejer der hvert Efteraar at afsibes en Del Kartofler og Hvidkaal til Norge med de Skibe, som afgaar fra Mariager. Skibene plejer altid paa denne Tid af Aaret at tage hele Ladninger af Kartofler og Hvidkaal.

Et godt Aktiva. Hingsten „Høvding" blev kjøbt af Hørning og Omegnen Hesteavlsforening ved Aarhus for 12,000 Kr. kontant og 15,000 paa Vilkaar. Disse er senere betalte. Nu vil Foreningen ikke sælge den for 100,000 Kr. kontant. Men i de sidste 3—4 Aar er der ogsaa solgt 12 Sønner af „Høvding" for tilsammen 165,000 Kr. kontant og 183,000 Kr. paa Vilkaar eller gjennemsnitlig 29,000 Kr. inklusive Vilkaarspenge.

Afdød Kunstner. Tegneren Karel Sedivy er afgaaet ved Døden paa Frederiksberg Hospital, hvor han var indlagt og opereret for Kræft i Strubebaandet. Den Afdøde var kjendt som aktuel Tegner til de danske illustrerede Blade. Han var en født Czecker, men kom i sin Barndom til Danmark med sine Forældre. Hans Fader var en bekjendt Kunsthaandværker. Karel Sedivy var trods sin fremmede Herkomst en god dansk Mand og havde aftjent sin Værnepligt i den danske Marine.

Ny Kæmpeforretning i Kjøbenhavn. Direktør Anders Jensen har kjøbt „Knapstedgaard", Nr. 57 og 59 paa Raadhuspladsen i Kjøbenhavn for 650,000 Kr. Direktøren, der i Forvejen ejede Nr. 61, 63, 63B og 65 paa Raadhuspladsen, har endvidere kjøbt Ejendommene Nr. 8—10 og 12 i Mikkelbryggersgade for 104,000 Kr. Alle Ejendommene repræsenterer 6,392 Kv.-Alen til en samlet Kjøbesum af 1,149,000 Kr. Det paatænkes at indrette et mægtigt Varehus a la Magazin du Louvre i Paris. Til April Flyttedag skal alle Ejendomme nedrives og Arbejdet straks tage sin Begyndelse.

Til Toldmøde med Spisefke! Et ejendommeligt Toldmøde afholdtes forleden i Kjøbenhavn. Det var Skodsborg- og Kjøbenhavns-Kredsene af Sundhedsforeningen, der indbarslede og Mødet var offentligt. Frugttolden stod paa Dagsordenen, og der ventedes stor Tilslutning, navnlig af Vegetarer, og en livlig Diskussion. Sin særlige Karakter fik Mødet imidlertid derved, at der i Salen var udstillet alle mulige Frugtretter; cs. 100 forskjellige Maader at anvende Frugt paa i borgerlige Husholdninger blev forevist — og ikke blot det: Enhver kunde smage paa Retterne. Men, tilføjedes det i Indbydelsen, da sikkert mange Hundrede Mennesker vil komme tilstede, anmodes enhver Deltager i Mødet venligst om at medtage sin egen Ske.

$100 BELÖNING $100

Denna tidnings läsare vill vara glada öfver att erfara, att der är i det minsta en fruktad sjukdom, som vetenskapen är i stånd till att kurera i alla dess stadier och det är katarr. Hall's Catarrh Cure är det enda verkliga botemedel läkarekonsten känner. Då katarr är en konstitutionel sjukdom, fordrar den en konstitutionel behandling. Hall's Catarrh Cure tages in, verkar direkt på blodet och slemhinnorna i systemet, tillintetgör dervid sjukdomens orsak och ger patienten styrka, vid att uppbygga konstitutionen och hjelpa naturen att göra sitt arbete. Ägarne har så stor tro till dess välgörande kraft, att de erbjuda Hundra Dollars för hvarje fall, hvarest denna medicin ej verkar botande. Sänd efter lista af vitnesbörd. Tillskrif

F. J. CHENEY & CO., Toledo, O.

Till salu hos alla apotekare, 75c.

HALL'S FAMILY PILLS äro de bästa.

Nyttiga Julgåfvor.

För att introducera vårt "NEW ERA" fickur, 20 års garanti, "gold filled", Herre- eller dam-storlek, till det billiga priset af $5.50, vilja vi för en kort tid gifva absolut fritt med hvarje ur en automatisk Hand-Symaskin. Den är icke en leksak, utan en praktisk symaskin, som gör stygnen alldeles lika med en $75 maskin, väger blott 6½ unc och och är 7¾ tum hög och 8¼ tum bred. Har ni icke rum för en stor maskin, så är denna oumbärlig, och har ni en stor, så begagna den lilla för ombyte. Kom ihåg, att detta tillbud gäller blott för en kort tid, och att vi mottaga blott en order f ån hvar person. Sänd icke pengar, utan sänd blott 50c i frimärken med ordern, och betala de $5, sedan ni fått examinera uret och maskinen; om icke belåten, så returnera dem på vår bekostnad. Vi önska att formera er bekantskap och få eder order; derför göra vi detta goda tillbud. Skrif idag till Union Watch Co., 47-49 Maiden Lane, N.Y. City.

Scandinavian - American Line

BNESTE

DIREKTE DAMPSKIBSFORBINDELSE

MELLEM

New York og Skandinavien

MED DE

store hurtigseilende Dobbeltskrue Passagererdampere

Oscar II, Hellig Olav, United States og C. F. Tietgen

Passagererne landsættes i Skandinavien uden Omskiftning og Reisen gjøres paa ca. 9 Dage. Hele Hoveddækket er inddelt i Separat Kamre med 2, 4 og 6 Koier. Skriv for Pris og Oplysninger til

Nye skandinaviske Vexel Kursen erholdes gratis

A. E. JOHNSON CO.,
100 Wash. Ave. So., Minneapolis, Minn.

Låt oss sända eder ett utmärkt porträtt i naturlig storlek -- i aquarell -- utfört efter fotografi af er sjelf eller en anhörig. . . . . .

Ett fint utfört porträtt i aquarell, naturlig storlek,

16x20 tum, kopieradt efter hvilket som helst godt fotografi, sända vi i "Patent Portrait Mailer" till hvilken som helst adress i Förenta Staterna och Canada

FRITT

i syftemål att bekantgöra vårt nya konstverk, som nu blir introducerad som den mest bemärkta nyhet i modern porträttmålning.

GARANTIER.

1. Aquarellporträtter i naturlig storlek, som levereras af oss, garanteras att vara fullt likställiga med våra bästa arbeten eller med något annat porträtt af hög rang på eder vägg (ingen första klass-ens ateljer skall begära mindre än $10.00 för dem).
2. Original fotografier komma att behandlas omsorgsfullt och returneras samtidigt som den förstorade bilden sändes.
3. Vi äro villiga att förete hundradetals frivilliga intyg, som äro skrifna som rekommendationer för vårt arbete.

FRITT! FRITT!

ÄR DET ICKE UTMÄRKT?

VILLKOR.

1. Tydligt fotografier af eder sjelf eller en medlem af eder familj (inga andra bli emottagna) med ert namn och adress klart och tydligt angifvet, måste sändas oss per post, tillika med 25 (tjugufem) cents i silfver eller frimärken till att betäcka korrespondens, kontorsarbete och annoncering.
2. Bott ETT aquarell-porträtt i naturlig storlek levereras fritt till hvar familj (förnyad order expedieras blott till gångbart pris).
3. I det porträtt af hus, landskap eller djur emottagnes till fri förstoring.
4. För att sätta våra artister istånd till att utföra förstoringen af ert porträtt till er fullo belåtenhet, är det af stor vigt att ni, när ni sänder fotografier, gifver oss tillfälliga upplysningar angående hår, ögonens och hårets färg, äfvensom beträffande de ändringar ni möjligen önskar i det förstorade porträttet; sådana förändringar såväl som annat extra arbete skall naturligtvis betalas med ett moderat pris.
5. Vi kunna med en blick bedömma, om ett fotografi egnar sig till förstoring, eller om det fordras någon förbättring för att erhålla den rätta konstnärliga effekten, och vi skola meddela eder om vilande någon afvikelse är nödvändig, på samma gång vi förbehålla oss att returnera hvarje fotografi, som icke uppfyller villkoren för vårt liberala tillbud. Fotografier, som icke kunna förstoras, returneras till eder tillika med en vacker "Pillow-top" för att godtgöra ert porto.
6. Vi kunna icke leverera ramar till något pris.

Skrif på ENGELSKA för att uppnå nöjaktigt resultat och omsorgsfull expedition. Sänd edra fotografier för "fri" förstoring till

THAMES STUDIOS, Dept. S, THAMES BUILDING, **NEW YORK CITY.**

SVENSK-AMERIKANSK

KOKBOK

Upptagande såväl svenska som engelska rätter, på båda språken, i jämlöpande kolumner. En oumbärlig hjälpreda för husmödrar samt kokerskor i amerikanska familjer. Arbetet har rönt stor åtgång och anses vara det bästa i sitt slag. 50 illustrationer. Pris, Kartonerad..... $1.25

Sändes portofritt vid beloppets emottagande.

C. RASMUSSEN PUB. Co.
720-724 S. 4th St., Minneapolis, Minn.

—Sällskapsspelet—

'Vitterlek'

är ett familjetidsfördrif, hvari så väl äldre som yngre kunna deltaga. Det kan spelas af från tre till tio personer. Allt som är nödvändigt för att kunna läsa. Resten kommer af sig själf. En sats af "Vitterlek" (Authors) gifver tillfälle till nöje året rundt. Tryckt i två färger Pris pr. lek 40c.

Portofritt tillsändt vid emottagande af beloppet.....

C. RASMUSSEN PUBL. CO.,
720-724 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

Swedish Life

IN TOWN AND COUNTRY

BY G. VON HEIDENSTAM — 12mo. with 16 Full-Page Illustrations

CONTENTS

The Land and the People.—Government and Political Life.—The Capital.—Public Education.—Literature.—Early Art and Culture.—Modern Art.—Public Life and Morality.—Agriculture, Industry and Trade.—Rural Life.—Beneficent Foundation.—Sports and Games.

ILLUSTRATIONS

A Peasant Family returning from Work.—A Peasant Home.—A Swedish Village and Church.—A Laplander Hut.—The Royal Palace, Stockholm.—Opening of the "Riksdag".—A Sloyd Class.—A School Bath.—A Cooking Class in a Swedish School.—Peasants Costumes.—A Swedish Pasture Farm.—Going to Church.—Harvesting Scene.—A Young Swedish Girl.—Ice Boat Sailing.—Salmon Fishing.

Bound in cloth with colored top (prepaid by mail)..... $1.30

C. RASMUSSEN PUBLISHING CO.,
720-724 So. 4th St., Minneapolis, Minn.